

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 67/2015
10.02.2015. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Драгише Ђорђевића, председника већа, Зорана Таталовића, Радмиле Драгичевић-Дичић, Маје Ковачевић-Томић и Соње Павловић, чланова већа, са саветником Јеленом Петковић-Милојковић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног З.Р. и др, због кривичног дела тешко убиство из члана 114. став 1. тачка 4. у вези члана 33. КЗ, одлучујући о захтевима за заштиту законитости заједничких бранилаца окривљеног З.Р., адвоката Б.Б. и М.А., браниоца окривљеног М.С., адвоката Г.С. и браниоца окривљеног С.Б., адвоката М.Б., поднетим против правноснажних пресуда Вишег суда у Крагујевцу К 69/13 од 29.04.2014. године и Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 1248/14 од 17.10.2014. године, у седници већа одржаној дана 10.02.2015. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈАЈУ СЕ као неосновани захтеви за заштиту законитости заједничких бранилаца окривљеног З.Р., адвоката Б.Б. и М.А., браниоца окривљеног М.С., адвоката Г.С. и браниоца окривљеног С.Б., адвоката М.Б., поднети против правноснажних пресуда Вишег суда у Крагујевцу К 69/13 од 29.04.2014. године и Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 1248/14 од 17.10.2014. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Крагујевцу К 69/13 од 29.04.2014. године окривљени З.Р., М.С. и С.Б. оглашени су кривим због кривичног дела тешко убиство из члана 114. став 1. тачка 4. у вези члана 33. КЗ за које су осуђени на казне затвора у трајању од по 30 година, а у које им се урачунава време проведено у притвору и то: окривљеном З.Р. и С.Б. од 08.02.2009. године па надаље, а према окривљеном М.С. од 09.02.2009. године па надаље. Том пресудом на основу одредбе члана 206. став 2. тада важећег ЗКП оштећеном Ж.С. досуђен је имовинскоправни захтев у износу од 4.175.500,00 динара, док је оштећена Д.Т. упућена на парнични поступак ради остваривања имовинско- правног захтева.

Истом пресудом окривљени су обавезани да у корист буџетских средстава суда на име паушала плате износе од по 6.000,00 динара, а такође и да накнаде трошкове кривичног поступка који су унапред исплаћени из буџетских средстава суда, а о чијој ће висини бити одлучено накнадно, посебним решењем, сходно одредби члана 262. став 2. тада важећег ЗКП. Том пресудом на основу одредбе члана 422. тачка 3. ЗКП према окривљеном Б.М. одбијена је оптужба да је починио кривично дело непријављивање кривичног дела и учиниоца из члана 332. став 1. КЗ и одлучено је да на основу одредбе члана 265. став 1. тада важећег ЗКП да трошкови кривичног поступка у овом делу падају на терет буџетских средстава суда.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 1248/14 од 17.10.2014. године одбијене су као неосноване жалбе Вишег јавног тужиоца у Крагујевцу и бранилаца окривљених З.Р., М.С. и С.Б. и пресуда Вишег суда у Крагујевцу К 69/13 од 29.04.2014. године је потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда захтеве за заштиту законитости поднели су:

-заједнички браниоци окривљеног З.Р., адвокати Б.Б. и М.А., због повреде закона из члана 438. став 2. тачка 1. ЗКП и због повреде закона из члана 485. став 2. ЗКП у вези члана 16. став 5. ЗКП и члана 2. став 1. тачка 20. ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд наведене правноснажне пресуде укине и предмет врати првостепеном суду на поновно суђење, односно да исте преиначи тако што ће окривљеног З.Р. ослободити од оптужбе;

-бранилац окривљеног М.С., адвокат Г.С., због повреде закона из члана 485. став 1. тачка 1. ЗКП и то конкретно због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1. ЗКП и због повреде закона из члана 439. тачка 1. и тачка 3. ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд наведене правноснажне пресуде укине и предмет врати првостепеном суду на поновно суђење, односно да исте преиначи тако што ће окривљеног ослободити од оптужбе и да одреди да се извршење правноснажне пресуде у односу на овог окривљеног одложи, уз захтев да сходно одредби члана 488. став 2. ЗКП буде обавештен о седници већа Врховног касационог суда;

-бранилац окривљеног С.Б., адвокат М.Б., због повреде закона из члана 438. став 2. тачка 1. ЗКП и из члана 439. тач. 1. и 2. ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд наведене правноснажне пресуде укине и предмет врати првостепеном суду на поновно суђење.

Након што је примерке захтева за заштиту законитости бранилаца окривљених З.Р., М.С. и С.Б. доставио Републичком јавном тужиоцу, у смислу одредбе члана 488. став 1. ЗКП, Врховни касациони суд је одржао седницу већа сходно одредби члана 490. ЗКП, о којој, у смислу одредбе члана 488. став 2. ЗКП није обавестио Републичког јавног тужиоца и браниоце окривљених, јер веће није нашло да би њихово присуство било од значаја за доношење одлуке.

На седници већа, Врховни касациони суд је размотрио списе предмета, са пресудама против којих су захтеви за заштиту законитости бранилаца окривљених поднети, па је по оцени навода у захтевима нашао:

Захтеви за заштиту законитости бранилаца окривљених З.Р., М.С. и С.Б. су неосновани.

Браниоци окривљених З.Р., М.С. и С.Б. у захтевима за заштиту законитости истичу да је означеним правноснажним пресудама учињена битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1. ЗКП истоветним наводима да се на записнику о саслушању тада осумњиченог М.С. из преткривичног поступка од 09.02.2009. године и на записнику о саслушању тада осумњиченог Б.М. из преткривичног поступка од 07.02.2009. године пресуда не може заснивати, указивањем да је према овим осумњиченима приликом саслушања примењена сила ради изнуђивања њиховог признања извршења кривичног дела у питању. Надаље, браниоци окривљених у истоветним наводима захтева за заштиту законитости указују да се на записнику о саслушању тада осумњиченог М.С. из преткривичног поступка од 09.02.2009. године пресуда не може заснивати и због тога што овлашћена службена лица ПУ Крагујевац нису била овлашћена да приступе саслушању тад осумњиченог М.С., већ да је, обзиром да је Окружни јавни тужилац у Крагујевцу против окривљеног М.С. поднео захтев за спровођење истраге због основане сумње да је починио кривично дело тешко убиство из члана 114. став 1. тачка 4. КЗ дана 08.02.2009. године, за саслушање овог окривљеног био надлежан искључиво суд. Такође, браниоци окривљених М.С. и С.Б. у захтевима истичу да се на напред наведеним записницима о саслушању тада осумњичених М.С. и Б.М. из преткривичног поступка пресуда не може заснивати и због тога што у овим записницима није констатовано да су тада осумњичени пре првог испитивања поучени о својим правима из члана 13. став 3. тада важећег ЗКП, а наиме, да исти нису упозорени да све што изјаве може бити употребљено против њих као доказ. Потом, бранилац окривљеног З.Р. у захтеву указује да се на записнику о саслушању окривљеног М.С. пред истражним судијом Кио 18/09 од 10.02.2008. године пресуда не може заснивати, истицањем да је у овом записнику цитирана садржина записника о саслушању тада осумњиченог М.С. који је сачињен од стране овлашћених службених лица ПУ Крагујевац из преткривичног поступка дана 09.02.2008. године, док бранилац окривљеног М.С. истиче да се на записницима о саслушању окривљених М.С. и Б.М. пред истражним судијом Кио 18/09 пресуда не може заснивати јер је према овим окривљенима употребљена сила од стране овлашћених службених лица ПУ Крагујевац приликом њиховог саслушања у преткривичном поступку.

Изнете наводе захтева Врховни касациони суд је у смислу одредбе члана 604. став 1. ЗКП ("Службени гласник РС" 72/11... 55/14) испитао сходно одредбама ЗКП ("Службени лист СРЈ" 70/01 и 68/02 и "Службени гласник РС" 58/04... 76/10) који је важио у време прибављања доказа наведених у захтеву, па је нашао да се неосновано захтевом за заштиту законитости бранилаца окривљених З.Р., М.С. и

С.Б. указује на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1. ЗКП и на повреду закона из члана 439. тачка 2. ЗКП ("Службени гласник РС" 72/11... 55/14) који је важио у време доношења правноснажних пресуда.

Наиме, наводе садржане у захтевима за заштиту законитости браниоци окривљених З.Р., М.С. и С.Б. неосновано су истицали и у жалбама изјављеним против првостепене пресуде, а другостепени суд је нашао да су ти жалбени наводи неосновани и о томе је на страни 3 пасус осми, девети, страни 4, страни 5, страни 6 пасус први и други и страни 11 пасус трећи образложења пресуде дао јасне и довољне разлоге, које Врховни касациони суд у свему прихвата и у смислу одредбе члана 491. став 2. ЗКП на њих упућује.

Браниоци окривљених М.С. и С.Б. у захтевима за заштиту законитости указују да је побијаним правноснажним пресудама повређен кривични закон из члана 439. тачка 1. ЗКП на штету окривљених наводима да исти критичном приликом нису као саизвршиоци предузели инкриминисане кривично-правне радње кривичног дела тешко убиство из члана 114. став 1. тачка 4. у вези члана 33. КЗ, а бранилац окривљеног С.Б. указује и да је погрешном правном квалификацијом радњи овог окривљеног на штету истог повређен кривични закон из члана 439. тачка 2. КЗ. Потом, иако бранилац окривљеног М.С. у захтеву за заштиту законитости указује да је наведеним правноснажним пресудама повређен кривични закон из члана 439. тачка 3. ЗКП, из образложења захтева и навода да овај окривљени критичном приликом није предузео ни једну радњу управљену на лишење живота оштећеног Р.Т., стајући на правно становиште да се у радњама окривљеног М.С. евентуално стичу законска обележја кривичног дела разбојништво из члана 206. став 1. КЗ или пак из става 2. члана 206. КЗ, за које је прописана блажа казна од оне прописане за кривично дело тешко убиство из члана 114. став 1. тачка 4. КЗ, произилази да нижестепене пресуде побија због повреде закона из члана 439. тачка 2. ЗКП.

Изнете наводе захтева за заштиту законитости бранилаца окривљених М.С. и С.Б. Врховни касациони суд оцењује неоснованим.

Наиме, изнете наводе садржане у захтеву за заштиту законитости браниоци окривљених М.С. и С.Б. неосновано су истицали и у жалбама изјављеним против првостепене пресуде, а другостепени суд је нашао да су ти жалбени наводи неосновани и на страни 18 последњи пасус, на страни 19 пасус први образложења пресуде је дао јасне и довољне разлоге о томе да се у радњама окривљених стичу сви битни елементи бића кривичног дела тешког убиства почињеног у саизвршилаштву из члана 114. став 1. тачка 4. КЗ у вези члана 33. КЗ, за које су окривљени оглашени кривим, које Врховни касациони суд у свему прихвата и у смислу одредби члана 491. став 2. ЗКП на њих упућује.

Захтевом за заштиту законитости браниоца окривљеног З.Р. указује се да је побијаним пресудама учињена повреда изаконизације из члана 485. став 2. ЗКП у вези члана 16. став 5. ЗКП у вези члана 2. став 1. тачка 20. ЗКП, а из образложења

захтева и навода да ни један доказ не пружа поуздан основ за закључивање да је овај окривљени предузео инкриминисане кривично-правне радње у питању за које је оглашен кривим, по оцени Врховног касационог суда, оспорава се чињенично стање утврђено првостепеном, а потврђено другостепеном пресудом.

Осталим наводима захтева за заштиту законитости бранилаца окривљених М.С. и С.Б. који се своде на указивање да су нижестепени судови, погрешном оценом изведених доказа извели погрешан закључак да су окривљени, као саизвршиоци критичном приликом са умишљајем лишили живота оштећеног Р.Т., на начин представљен изреком правноснажне пресуде, по оцени Врховног касационог суда полемише се са чињеничним утврђењима суда у погледу учешћа ових окривљених у извршењу предметног кривичног дела.

Како погрешно или непотпуно утврђено чињенично стање не представља законски разлог у оквиру повреда таксативно набројаних у члану 485. став 4. ЗКП, због којих окривљени, преко свог браниоца може поднети захтев за заштиту законитости, Врховни касациони суд се у ове наводе захтева за заштиту законитости бранилаца окривљених З.Р., М.С. и С.Б. није упуштао.

Са изнетих разлога, а на основу одредбе члана 491. ст. 1. и 2. ЗКП, Врховни касациони суд је одлучио као у изреци ове пресуде.

Записничар-саветник

Јелена Петковић-Милојковић,с.р.

**Председник већа
судија**

Драгиша Ђорђевић,с.р.